

De lezingen van Palmzondag

De viering begint met het feestgezag: 'Hosanna, filio David' (Hosanna, zoon van David). In de eerste lezing horen we hoe Jezus door de inwoners van Jeruzalem met gejuich en gezang in de stad wordt ontvangen. Na deze lezing volgt de zegening en het uitreiken van de palmtakken, gevolgd door een lezing uit *Jesaja* waarin de profeet als hij vervolgd wordt zegt: 'Ik heb mij niet verzet, ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood ik aan wie mij sloegen, mijn wangen aan wie mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb ik niet afgewend aan wie mij smaadden en bespuwden. God de Heer zal mij helpen.' Hierna volgt het lijdensverhaal volgens *Marcus*. In vergelijking met het lijdensverhaal van de andere evangelisten, kenmerkt het verhaal van Marcus zich vooral door de grote eenzaamheid van Jezus. In de Hof van Olijven kunnen zijn trouwste leerlingen niet één uur 's nachts met hem waken; vóóordat de haan drie keer heeft gekraaid, heeft Petrus Hem verloochend; onder het kruis staan enkel lachers en spotters; alle leerlingen van Hem zijn gevluucht; zelfs de twee misdadigers, die met Jezus gekruisigd worden, bespotten Hem. Het enige kruiswoord dat Marcus vermeldt is de aanhef van Psalm 22: "God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten". Met deze woorden wordt de totale eenzaamheid weergegeven waarin Jezus lijdt en sterft, door iedereen verlaten en afgeschreven. In het evangelie van Marcus is de dood van Jezus het ergste wat er kon gebeuren.

De twee lezingen op Palmzondag worden verbonden door Antwoordpsalm 22: 'God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten'. Hoewel de Psalmist van zichzelf zegt: 'Ik ben geen mens meer, ik ben een worm, gehoond door de mensen, veracht door de buurt. Ik ben bespottelijk in aller ogen, iedereen lacht me hoofdschuddend uit' eindigt de smeekbede met het uitspreken van een volledig vertrouwen in God. God mag dan wel afwezig lijken, maar Hij is er wel en zal uiteindelijk te hulp schieten. 'Gij hebt mij geantwoord!'